

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2004-418-0138

Henvendelse

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes kommentar til henvendelse af 2. september 2004 fra Danmarks Pelagiske Producentorganisation (Alm. del – bilag 671, folketingsåret 2003-04).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Danmarks Pelagiske Producentorganisation bemærker indledningsvis, at den er meget tilfreds med, at Folketinget ved lov nr. 464 af 9. juni 2004, jf. lovforslag nr. L 229, lovfæstede, at vederlag for sildekvoter med virkning fra 1. januar 2003 skal behandles på den måde, som Skatteministeriet skitserede allerede i 2002 på Danmarks Pelagiske Producentorganisations foranledning.

Organisationen finder imidlertid, at der er et problem, som består i et krav om, at gevinst/tab skal opgøres efter det såkaldte FIFO(*first in – first out*)-princip, som indebærer, at de vederlagsfri tildelte kvoter – som altid er de først erhvervede – altid skal anses for de først afhændede, hvilket medfører, at der opstår store skattemæssige fortjenester, når der overdrages kvoter i forbindelse med omstruktureringer mv.

Med hensyn til ikke-overdragelige kvoter henviser Danmarks Pelagiske Producentorganisation til, at skatteministeren under behandlingen af L 229 gav udtryk for, at der ved køb af fiskefartøjer skal ske en opdeling af anskaffelsessummen mellem selve fiskefartøjet og de ikke-overdragelige kvoter, jf. L 229 – bilag 20, folketingsåret 2003-04. Organisationens mener, at der dermed ændres praksis med tilbagevirkende kraft.

Efter Danmarks Pelagiske Organisations opfattelse kan problemerne løses på følgende måde:

1. Alle fiskekvoter – såvel overdragelige som ikke-overdragelige – afskrives efter saldometoden. Reglerne skal i princippet have virkning fra og med indkomståret 2005, men de fiskere, som ønsker det, gives mulighed for at anvende reglerne med tilbagevirkende kraft til 1. januar 2003.
2. Sildekvoter behandles indtil 1. januar 2005 efter de med L 229 vedtagne regler, medmindre fiskerne af egen drift ønsker de nye regler anvendt tilbage til 2003. Uafskrevne vederlag for sildekvoter overføres 1. januar 2005 til den nye fælles saldo værdi for alle typer fiskekvoter.
3. Ikke-overdragelige fiskekvoter behandles frem til udgangen af indkomståret 2004 som en del af fiskefartøjerne og afskrives ikke særskilt. Først med virkning for fiskefartøjer, der overdrages den 1. januar 2005 eller senere, skal overdragelsessummen deles mellem fartøjet og kvoter.

Kommentar:

Indledningsvis skal jeg beklage den sene fremsendelse af min kommentar til henvendelsen, som er dateret den 2. september 2004. Den skyldes, at henvendelsen efter oversendelsen fra Folketingets Skatteudvalg først blev registreret som en sag i

Skatteministeriet den 21. oktober 2004 på grund af en beklagelig indkøringsfejl i forbindelse med overgang til et nyt elektronisk journalsystem.

Synspunkterne i henvendelsen er imidlertid ikke ukendte for Skatteministeriet og er indgået i overvejelserne ved udarbejdelsen af det lovforslag om kvoter og betalingsrettigheder, som blev fremsat i Folketinget den 7. oktober 2004 (L 28).

Som der er redegjort for i høringsoversigten i L 28, blev der ved lov nr. 464 af 9. juni 2004 lovfæstet en udmelding fra Skatteministeriet om bl.a. adgang til at afskrive anskaffelsessummen ved køb af en sildekvote. Skatteministeriets udmelding kom i 2002, før ordningen med individuelt omsættelige sildekvoter gik i gang. Det betyder, at fiskerne lige fra ordningens start har haft en berettiget forventning om, at sildekvoter behandles i overensstemmelse med Skatteministeriets udmelding.

Efter udmeldingen fra Skatteministeriet skulle sildekvoter afskrivningsmæssigt behandles efter afskrivningslovens § 40, stk. 2, hvis indhold grundlæggende svarer til den model, som Folketinget har vedtaget ved lov nr. 464 af 9. juni 2004 (L 229). Udmeldingen fra Skatteministeriet indeholdt ikke noget om, hvorvidt det var saldo-metoden, FIFO-princippet eller eventuelt en helt tredje mulighed, der skulle anvendes.

I L 229 som fremsat den 14. april 2004 var FIFO-princippet valgt for CO₂-kvoter, og efterfølgende blev samme princip fastsat for sildekvoter ved et ændringsforslag til L 229. Der har ingen indvendinger været mod anvendelsen af FIFO-princippet for CO₂-kvoter.

Som nævnt i kommentarerne i høringsoversigten i L 28 ligger der et kvote-til-kvote princip til grund for hele det foreslåede system. Efter L 28 skal FIFO-princippet gælde for alle typer kvoter, der er omfattet af de foreslåede afskrivningsregler. Dette princip er nemt at administrere ikke alene ved salg af en kvote, men også ved ophør af en kvoteordning.

I den forbindelse vil jeg henvise til min forgængers tilkendegivelse af, at et "rent" FIFO-princip er valgt, fordi det anses for at være et hensigtsmæssigt middel til ved et senere salg af en kvote specifikt at henføre anskaffelsessummen til det solgte. Det er også mest logisk, at det er den først erhvervede kvote, der anses for solgt først. Fiskere, der ikke har brug for en gratis tildelt kvote, har vel normalt ikke behov for ligefrem at købe nye kvoter.

Det er af ovennævnte grunde min hensigt at opretholde FIFO-princippet som vedtaget for CO2-kvoter og sildekvoter ved lov nr. 464 af 9. juni 2004 (L 229) og nu foreslået generelt for kvoter i L 28.

Med hensyn til spørgsmålet om tilbagevirkende kraft som nævnt i punkt 2 i henvendelsen fra Danmarks Pelagiske Producentorganisation mener jeg ikke, at nogen kan have interesse at vende tilbage til den usikre retstilstand, der gjaldt for sildekvoter før Folketingets vedtagelse af lov nr. 464 af 9. juni 2004.

Hvis lovfæstelsen af Skatteministeriets udmelding ikke får virkning i perioden fra 1. januar 2003 til 1. januar 2005, vil der i denne periode efter en praksis, som Ligningsrådet efterfølgende har fastlagt, ikke kunne afskrives på anskaffelsessummen ved køb af en sildekvote. Dertil kommer, at uden lovfæstelsen for denne periode vil værdier – af en vis størrelse – af de vederlagsfrit tildelte sildekvoter være skattepligtig indkomst efter statsskattelovens § 4 i overensstemmelse med, hvad der gjaldt for alle andre typer kvoter i denne periode.

Den gunstige regel om skattefrihed for værdien af en sildekvote og en CO2-kvote som vedtaget af Folketinget ved lov nr. 464 af 9. juni 2004 er netop årsagen til, at loven er til notifikation over for Kommissionen, hvis godkendelse endnu ikke foreligger.

Angående punkt 3 i henvendelsen fra Danmarks Pelagiske Producentorganisation vil jeg henlede opmærksomheden på, at der i lov nr. 464 af 9. juni 2004 ikke er lovgivet - og så selvsagt heller ikke med tilbagevirkende kraft – om andre fiskekvoter end sildekvoter. Det vil sige, at der ikke er lovgivet om makrelkvoter og andre fiskekvoter, der ikke kan overdrages individuelt, men kun sammen med fiskefartøjet. Dette fremgår af lovens forarbejder og af selve lovteksten, hvori er anvendt betegnelsen "sildekvoter".

Under Folketingets behandling af L 229 besvarede min forgænger i embedet et spørgsmål om den skattemæssige behandling af makrelkvoter, der kun kan overdrages sammen med fiskefartøjet (L 229 – bilag 20). Efter en fortolkning af den gældende § 45, stk. 2, i afskrivningsloven blev det tilkendegivet, at en fiskekvote, der kun kan overdrages sammen med fiskefartøjet, og som udgør et selvstændigt aktiv, også skattemæssigt behandles som et selvstændigt aktiv.

Tilkendegivelsen indeholdt imidlertid intet om, at der skulle ændres praksis med tilbagevirkende kraft og således ske genoptagelse af selvangivelser i tilfælde, hvor der ikke var administreret i overensstemmelse med tilkendegivelsen.

I L 28 foreslås afskrivningslovens § 45, stk. 2, ændret fremadrettet således, at der med virkning fra 1. januar 2005 ikke er tvivl om, at en kvote som f.eks. en makrelkvote, der kun kan omsættes sammen med fiskefartøjet, men som udgør et selvstændigt aktiv, også skattemæssigt skal behandles som et selvstændigt aktiv. De fiskekvoter, der hidtil måtte være blevet behandlet sammen med fiskefartøjet, vil således ikke blive berørt af denne lovændring før 1. januar 2005.